חדשות | יומה הגדול של הסנגורית

"וינרוט הוא תיק חיי"

עו"ד איריס ניב־סבאג, שותפה בת 38 ממשרדו של דן שינמן, ניהלה את הקרב על זיכויו של וינרוט במשך שנתיים: "התרגשנו מאוד. מדובר בעורך דין בכיר שהפקיד את גורלו בידינו"

מאת **ליטל דוברוביצקי**

"זה תיק חיי", אמרה אתמול בהתרגשות עו"ד איריס ניב־סבאג, לאחר שבית המשפט זיכה באופן מוחלט את יעקב וינרוט מעבירות מתן שוחד והלבנת הון, "זה זיכוי מהדהד. להגיד שמדובר כאן בזיכוי מחמת הספק זה ספין. אנחנו רואים את זה כזי־כוי מלא".

שנתיים מחייה הקדישה ניב־סבאג (38), עורכת דין ממשרד שינמן־גנב־ניב, למאבק על חפותו של וינרוט, מבכירי עורכי הדין בישראל. היא לא הייתה שם לבד: את וינרוט ליוה צוות סניגורים גדול וב־כיר, שכלל את עורכי הדין דן שינמן, נווית גנב, נבות תל־צור, רונן מנשה, פרופ' דוד ליבאי וכן שלושה עורכי דין ממשרדו של וינרוט – עודד גזית, ירון קוסטליץ וגרשון גונטובניק. עם זאת, ניב־סבאג לק־חה על עצמה חלק עיקרי מהעבודה. שלוש פעמים בשבוע התייצבה לדיוני המשפט האינטנסיבי, שנ־משכו לפעמים עד שעות הערב, ובין לבין הספיקה גם ללדת את בתה השלישית.

לא בכדי ציין אותה וינרוט במיוחד כשהודה לצוות ההגנה שלו. "איריס הייתה בתיק הזה לא רק סנגורית", אמר "הייתה בינינו אחווה". גם מאוחר יותר, כשנשאל איך הרגיש שהפקיד את גורלו המקצועי בידי עור־כי דין במקום לנהל את התיק בעצמו, העיד וינרוט על הלהט בו ניהל הצוות המקצועי שלו את ענייניו. "הרגשתי בכל שעה שלא מדובר רק בניהול תיק, אלא בהתמסרות בלב ובנפש", העיד.

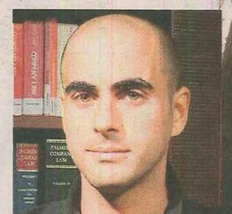

עו"ד עודד גזית

ניב־סבאג, בוגרת תואר ראשון בהצטיינות במ־שפטים מהאוניברסיטה העברית, החלה את דרכה המקצועית ב־1997 כטרום־מתמחה במשרדו של דן שינמן, מבכירי עורכי הדין בתחום הצווארון הלבן. מ־2007 היא שותפה במשרד, ולפני כשנה התווסף שם משפחתה לשם המשרד. בין היתר ליוותה את ייצוגו של שר המשפטים לשעבר חיים רמון, ניצב בדימוס אבי דותן ואלדד תמיר בפרשת "תמיר־פישמן". כמו כן, ייצגה את שלמה אהרונישקי בוועדת זוילר ואת גד זאבי בפרשת מלם (בה זוכה).

"היא בחורה מוכשרת, עם יכולות אדירות ושילוב נהדר של רגש ושכל", מחמיא לה שינמן, "כשעשיתי שינוי בחיי והחלטתי לפנות לכתיבה ולהעביר את השרביט לנווית נגב ולה, חשבתי שהיא תהיה ממשיכה נהדרת. כשהגיע תיק וינרוט נתתי לו הבטחה שאיריס תעשה את העבודה באופן יוצא מן הכלל, והיא אכן עשתה זאת. התיק הזה מקפיץ אותה לשורה הראשונה של עורכי הדין, ויש לה עתיד גדול לפניה".

קרב קשה ניהלו ניב־סבאג ושאר הסניגורים בע־ניינו של וינרוט: מדובר באחד התיקים שהיו חשובים ביותר לפרקליטות, שהקצתה לו מספר פרקליטים – בראשות עו"ד שרון כהנא מפרקליטות מיסוי וכ־לכלה – והשקיעה בו מאמצים רבים. "הייתה בהחלט מלחמה בבית משפט", מספרת ניב־סבאג, "עם זאת, זו הייתה מלחמה מקצועית: אתה לא נלחם לגופו של אדם, אלא לגופו של תיק. הייתה לנו תחושה שבפר־קליטות באמת מאמינים בבסיס כתב האישום, בעוד שאנחנו חשבנו שמה שנטען שם הוא חסר בסיס. בין היתר, חשבנו שכתב האישום הזה נובע מחוסר היכ־רות עם האופן שבו עובדים משרדי עורכי דין, ואיך הם גובים שכר טרחה. הראינו בבית המשפט שכל התפיסה כאן הייתה שגויה, ושוויינרוט פעל כעורך דין ולא מתוך אינטרסים. הוא נקט בשקיפות".

בית המשפט המחוזי קיבל את גרסת ההגנה. השו־פט גלעד נויטל הסביר כי עבירות של לקיחת ומתן שוחד לא הוכחו מעל ומעבר לכל ספק סביר: "לא ניתן לשלול את הגרסה שהסכמי צ'רנוי וגאידמק הם לגיטימיים ואין בהם פסול", קבע השופט, "התשתית הראייתית אינה קובעת זאת חד משמעית. לא ניתן לשלול את טענות ההגנה כי לא היה מניע לשחד את ויטה לשפר את הסכמי המס".

"מאוד התרגשנו ושמחנו על הזיכוי", אומרת ניב־סבאג, "אחרי הכול, מדובר בעורך דין בכיר שהפקיד את גורלו בידינו. היו הרבה התלבטויות במהלך הד־רך, זו הייתה עבודת סיעור מוחות ולווינרוט בהחלט הייתה תרומה בניהול התיק. עם זאת, הוא החליט לקחת עורכי דין ולא לנהל אותו בעצמו".

וינרוט לא הסתפק בצוות משרדו של שינמן, והוסיף לכוח ההגנה גם עורכי דין ממשרדו שלו. "היה חשוב לו שצוות מהמשרד שלו ילווה את התיק", מס־ביר עו"ד עודד גזית ממשרדו של וינרוט, "זה בשר מבשרו. אנחנו הכי קרובים אליו ברמת התפיסות והמחויבות. רגע אחרי הזיכוי, התקשרתי לספר לאמא שלי: היה לה יום הולדת אתמול, וזו היתה המתנה".

עו"ד איריס ניב־סבאג

שלוש פעמים בשבוע התייצבה ניב־סבאג לדיוני המשפט, ובין לבין הספיקה ללדת את בתה השלישית. וינרוט ציין אותה במיוחד לאחר הזיכוי: "איריס הייתה בתיק הזה לא רק סנגורית"

הלקוח לשעבר מדבר ||| עופר פערסבורג

גאידמק: "זו הוכחה שיש צדק בישראל"

ארקדי גאידמק

ארקדי גאידמק היה אתמול בין המברכים הראשונים של עו"ד יעקב וינרוט, ולא רק כלקוחו לשעבר. "החלטת בית המשפט בעניינו היא הוכחה לקיומו של צדק במערכת המשפט ובחברה הישראלית", אמר אתמול ל"ממון". היום ייפתח מחדש משפטו של גאידמק בעניין הלבנת ההון, תוך שיחת וידיאו עם עדים בבנק ההולנדי "אמרו בנק".

"היום הייתה הפעם הראשונה בה יצרתי קשר עם וינרוט מאז שנפתחה החקירה התפורה ומשוללת היסוד הזאת נגדו", אמר גאידמק, "הסיבה העיקרית לרדיפה נגדו הייתה העובדה ששימש עורך דינו של גאידמק. יש מספר רב של רדיפות סרק מהסוג הזה. לפרקליטות יש תחושה של כל יכול, של הכל מותר ואין אלוהים, וזה מוביל לתחושה קלה־ערך צדק באוכלוסייה הישרא־ לית. ההחלטה של בית המשפט היום היא הוכחה לקיומו של צדק בארץ, שמקנה אמונה ותקווה לאזרחים רבים אחרים שהיו ועודם קורבנות של אותה רדיפה".

[בעמוד הבא: העסקים הקטנים יוצאים למאבק]

בעז אוקון

ברוני החוק

פסק הדין בפרשת וינרוט מציב סימני שאלה סביב שיקול הדעת המקצועי בפרקליטות, והגיע הזמן שתעשה חשבון נפש

הלקח המיידי מפרשת יעקב וינרוט נוגע דווקא לשופט בית המשפט העליון יורם דנציגר. במקום שהוא יישב בבית בעוד הפר־קליטות רוקחת לה מרקחות מלאכותיות של עבירות פליליות, צריך הוא לחזור לבית המ־שפט העליון, ואילו פרקליטת מחוז מיסוי וכ־לכלה צריכה לשבת בבית. במקום לצאת ולבוא בלשכת היועץ המשפטי ולקיים דיונים מייגעים סביב החשדתו של השופט, היא צריכה לעסוק בבדק בית. גם ההחשדה של השופט דנציגר, כמו זו של עורך דין וינרוט, מבוססת על קונטט־רוקציה פתלתלה ורעועה לפיה הנחה שניתנה ללקוח בשכר טרחה הופכת לשוחד. גם במקרה של דנציגר, כמו במקרה של וינרוט, אפילו המ־שטרה סירבה לקנות את הסחורה הזו.

פסק הדין של השופט גלעד נויטל הוא, כר־גיל, מלאכת מחשבת. לא פחות. אצלו אין הנחות לאף אחד, וגם לא דעות קדומות או קיצורי דרך. הוא לא נגעל על שום מטרה אלא מבקש לבדוק את הראיות. הוא מתאר תמונה עגומה של ניגוד העניינים אליו נקלע איש מס־הכנסה שוקי ויטה. אחר כך הוא מציג את התמיהות שהתעוררו בשל כך שוינרוט ייצג את ויטה וגם פעל בשם לקוחות שונים מול ויטה. השופט נויטל בודק את הת־מיהות האלה כבזכוכית מגדלת: בדיקה כזו מגלה שהתביעה נבעלה יותר מדי על תיאוריית השוחד. גם אם הקשר בין וינרוט לויטה הזמין חקירה ובדיקה, הרי אישום פלילי אינו יכול להיות מבוסס על הצ־גת כמה שאלות מביכות שפופרות סביב הנאשם חלל ריק. בסופו של דבר, הזיכוי התבסס דווקא על עדותו של עד התביעה, רואה החשבון זאב פלדמן. הסתבר שהוא זה שפעל מול רשויות המס וסיכם את ההסדרים עם ויטה, ללא השפעתו של וינרוט. כך קרה שראיות התביעה קרסו כמריונטות שחוטן ניתק.

אבל האוחזים בחוטים של אותן מריונטות שקרסו לא למדו דבר. מיד עם פרסום פסק הדין, המשתרע על כמה מאות עמודים, הם כבר יד־עו לשגר הודעה לפיה "הפרקליטות לא תירתע להגיש כתבי אישום גם בעתיד מקום בו תשת־כנע כי מוצדק לנהוג כך, לרבות במקרים שבהם אין ודאות מוחלטת לתוצאה של הרשעה". איזו התנשאות. תוצאתו של פסק הדין מציבה סימני שאלה סביב שיקול הדעת המקצועי בפרקלי־טות, והגיע הזמן שתעשה חשבון נפש.

אין זה הכישלון היחיד של פרקליטות מיסוי וכלכלה: די להזכיר את פרשת הדסק הרוסי ואת פרשת הדסק הצרפתי, שאליהן נכנסה הפרקלי־טות בקול תרועה רמה ויצאה כשידיה על ראש. מספרים שאחד מפרקליטי הדסק הצרפתי אמר, לאחר הזיכוי, שזה לא מקרה של הגשת כתב אישום בהיעדר ראיות מספיקות, אלא מק־רה ראשון שבו הוא נתקל בכתב אישום שהוגש בלי שום ראיות. הפרקליט הזה הוא היום היועץ המשפטי לממשלה. השופט דוד רוזן ציין במה־לך המשפט בפרשת הדסק הרוסי שהפרקליטות "הצהירה הצהרות לא נכונות" והגישה את כתב האישום עוד לפני שבדקה את כל הראיות. "זו לא המדינה שאני מכיר", העיר לפרקליטות במהלך אותו משפט, "זו לא המדינה שאני רוצה להכיר. זה פשוט מזעזע".

"במדינה מתוקנת" – מנטרה שחוקה האהובה במיוחד על הפרקליטות – לא עוברים על הע־רות כאלה במשיכת כתף.

אבל אצלנו זו לא מדינה מתוקנת. בפרקלי־טות אין מנגנון למידה. אין הסקת מסקנות. אין גוף מפקח. אם מבקר המדינה מותח עליה בי־קורת – היא לא תגן עליו בבג"ץ. אם השופטים מעיירים הערות קשות – אפשר לצפצף. אם נת־בעים בבית משפט על לשון הרע או סוביוריצה – מסתתרים מאחורי החסינות, במקום לבקש סליחה או לעמוד על האמת שלהם. כנראה שבאשר מדובר באנשי הפרקליטות, האמת לא כל־כך חשובה. יותר מכך, אם אנשי הפרקליטות נתבעים הם לא זקוקים להנחה בשכר הטרחה, הם זוכים לייצוג חינם של הפרקליטות, ואם הם נזקקים לייעוץ מול מבקר המדינה, אף אחד לא שואל שאלות על סבירות שכר הטרחה.

במקום שלטון החוק שחייב דין וחשבון לצי־בור יש לנו ברונים של חוק. אצל ברוני החוק אפשר להוכיח את אשמתו של כל אדם בעבי־רה בת עונשין. גם אדם שזוכה הוא בגדר נאשם בספק.

מספרים שביום הגשת כתב האישום נגד וינ־רוט הזדמן שר המשפטים, יעקב נאמן, לאחת מהפרקליטיות, ושם סיפרו לו בגאווה שהיום נפל דבר: הוגש כתב אישום נגד וינרוט. הוא שאל על מה, וכשהסבירו לו את הקונסטרוק־ציה של הנחה בשכר הטרחה שהפכה לשוחד, הוא אמר לעוזרת שלו: "קחי פתק ותרשמי: עוד שלוש שנים הוא ייצא זכאי". הפרקליטים שנכחו שם לא האמינו למשמע אוזניהם. הם אמרו שאם וינרוט ייצא זכאי – זה יגיד משהו על המערכת. אכן, זה אומה. השופט גלעד נויטל גילה אומץ לב, עצמאות וגם שיקול דעת. זה לא מפתיע. כך הוא נוהג תמיד. הגיע הזמן שהיועץ יפגין קצת מן המידות האלה. במקום לקיים דיונים של עשרות (!) שעות על קונסטרוקציות הזויות, הוא צריך לקחת את המושכות ליידיים. במקום לשמוע טחינה אין סופית של תיאוריות שכל מטרתן להחשיך ולהאשים, הוא צריך לברוק מה קורה אצלו בבית.

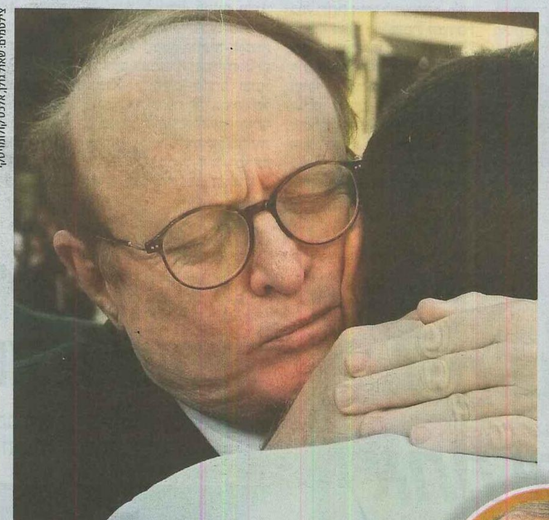

עו"ד וינרוט לאחר הזיכוי, אתמול. מימין: פרקליט המדינה משה לדור

בפרקליטות אין מנגנון למידה. אין הסקת מסקנות. אין גוף מפקח. אם מבקר המדינה מותח עליה ביקורת – היא לא תגן עליו בבג"ץ. אם נתבעים על לשון הרע – מסתתרים מאחורי החסינות

במקום שלטון החוק שחייב דין וחשבון לציבור יש לנו ברונים של חוק. אצל ברוני החוק אפשר להוכיח את אשמתו של כל אדם בעבירה בת עונשין. גם אדם שזוכה הוא בגדר נאשם בספק

על הזיכוי של וינרוט: בעמודי החדשות